

LBRIS

We know
books

IONELA HADÂRCĂ

DE CARTEA
PLASTILINĂ

Ilustrații de
MAXIM BIVOL

CARTIER *Codabele*

CUPRINS

SINGURĂTATE	5	ÎNCREDERE ÎN SINE ...	46
ÎNCĂPĂȚĂNARE	8	AGITAȚIE	50
FRICĂ	10	SIGURANȚĂ	52
APRECIERE	12	MÂNDRIE	56
BUCURIE	16	CONFUZIE	60
CURIOZITATE	19	ÎNSTRĂINARE	62
ÎNGÂMFARE	22	VISARE	64
ECHILIBRU	26	IRITARE	68
SUPERIORITATE	29	RUȘINE	72
DISPERARE	32	VINĂ	76
REPULSIE	36	FURIE	80
PLICTISEALĂ	38	DRAGOSTE	84
RESPINGERE	42		

SINGURĂTATE

În fiecare sâmbătă de vară, bunica Nina aducea lemne și aprindea focul în cuptor, iar cămara se umplea de ligheane cu nourași din aluat pufos, pe care bunica le acoperea cu prosoape curate. Coceam plăcinte de toate felurile – cu brânză, varză, cartofi, mere, cireșe, dar și turte cu mac și cu dulceață de trandafir. Preferații mei erau biscuiții cu untură, în formă de romb, presărați cu miez de nucă.

Seara ne așezam pe prispă, sub mireasma îmbătătoare de micsandă, și povesteam despre toate cele, mușcând din biscuiții bombați, fărâmicioși și dulci.

Odată am întrebat-o pe bunica dacă mai făcea biscuiți cu nucă și iarna, când eu nu eram acolo. Mi-a răspuns: „Nu, niciodată. Iarna ei nu ies buni deloc”.

Bunica se bucura nespun când veneam din nou să-mi petrec vacanța la ea. Probabil, pentru că, odată cu venirea mea, biscuiții deveneau din nou gustoși.

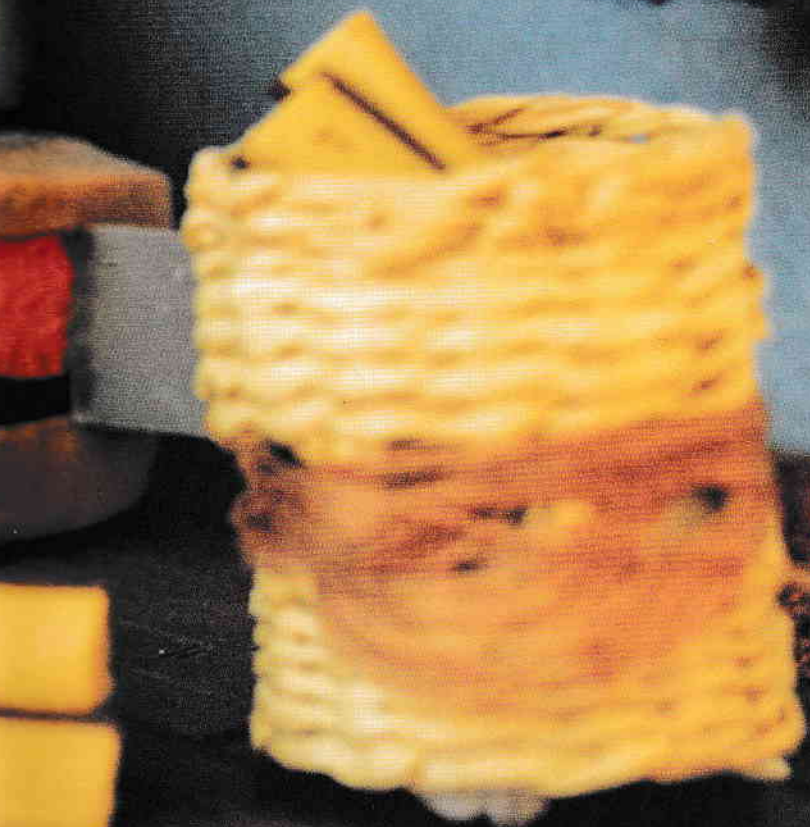
LBRIS

We know
books

LEBRIS

We know
books

ÎNCAPĂȚÂNARE

Delia și-a pus în plan să meargă în vizită la prietena sa pentru a se juca de-a școala păpușilor. A băgat cele mai frumoase păpuși într-un rucsac, câteva caiete, creioane și tot de ce mai are nevoie o învățătoare.

„Dar plouă cu găleata! i-a spus mama sa. Vei merge mâine.”

Însă Delia nu voia deloc să renunțe la planurile sale, de aceea și-a încălțat cizmele de ploaie, a îmbrăcat un impermeabil, a luat umbrela și s-a pornit, hotărâtă, spre casa Tinei.

În celălalt capăt al străzii, Tina, de asemenea, a decis să-și petreacă ziua împreună cu cea mai bună prietenă. De aceea, și-a pus cizmele, mantoul, și s-a îndreptat spre casa Deliei.

La mijloc de drum, fetele au trecut una pe lângă alta, pentru că ploaia era foarte deasă, iar umbrelele le acopereau ochii.

„Vai! Dar Tina a plecat spre tine! Rămâi aici până se oprește ploaia!”, a exclamat tatăl Tinei când a văzut-o pe Delia în prag. La fel a făcut și mama Deliei.

Dar fetele nu voiau să renunțe, de aceea s-a pornit fiecare spre casa sa, au trecut, din nou, una de alta, s-au indispus și au tot mers dincolo înapoi până a ieșit soarele și s-au întâlnit. Erau ude learcă, dar foarte fericite.

„Bine că n-a plouat o săptămână”, a zis Delia, așezând păpușile pe scăunele, în timp ce Tina se pregătea să înceapă lecția.

LBRIS

We know
books

FRICĂ

Leo era respectat de toată savana africană, pentru că toate creaturile – de la termite până la elefanți – știau că leii sunt cele mai neînfricate animale.

Dar, într-o dimineață, Leo auzi în dormitorul său un chițcăit ciudat. Până a-și aminti că e cea mai curajoasă făptură, se pomeni ascuns în dulap, tremurând ca varga! Simțea cum i se face uscat în gură, iar stomacul i se strânse ca o nucă!

„Ieși, că nu-ți fac nimic!”, străgă șoarecele din cameră.

Leo își luă inima în dinți și răspunse cât putea de indiferent, însă clănțănitul dinților îl trăda mișelește:

„D-d-dar nu mă t-t-tem d-d-deloc! F-f-fă- ceam niște ordi-di-dine prin șifo-fo-nier”.

„Unde ții cașcavalul?” întrebă șoarecele obraznic, bătând din picior.

„În ser-ta-ta-r, lângă ara-ga-gaz”, bâlbâi leul, clănțănind din dinți.

Șoarecele și-a luat cașcavalul și a plecat, însă leul și-a dat seama tot atunci că deja se temea de altceva – că rozătorul le va spune tuturor că este un laș! De aceea, i-o lua pe dinainte și, de fiecare dată când se întâlnea cu vreo gazelă, vreo zebură sau vreo girafă care tremurau de frică, le spunea: „Nu-i nimic! E normal să te temi! Până și eu mă tem de șoareci!”. Auzind aceasta, animalele au început să-l respecte și mai mult, să-l îndrăgească și chiar să vină la el după sfaturi despre curaj.

În curând, ceilalți lei au aflat ce s-a întâmplat, și s-au supărat cumplit, căci fiecare dintre ei se temea de șoareci, însă ținea acest lucru în mare taină. De aceea, l-au alungat pe Leo din savană.

Ce să zicem... păcat. Păcat.